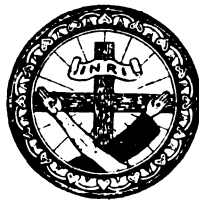

MAGYARBARÁT

P. Kis Szaléz O.F.M.: A SZENTFERENCI BÉKE. — P. Réthy Apollináriusz O.F.M.: SZENT FERENC MISSZIOJA A TÁRSADALOMBAN. — P. dr. László Ákos O.F.M.: SZENT FERENC TERMÉSZETSZERETETE. — Bruckner Károly: IMA PAPOK SZOMBATJÁN. — P. Schrotty Pál O.F.M.: A PÁPÁK TÖRTÉNELMI TÁVLATBAN. — A „HORDOZÓ MÁRIA” VISSZHANGJAI BÓL. — Dr. Monostory Elekné: BOLDOG

CSALÁD. — pillismaróti dr. Bosóky Kálmán: FOHÁSZ SZENT ISTVÁN KIRÁLYHOZ. (Vers). — Csirákyné Bock Gizella: BÜNHÖDÉS ÉVEIBEN. (Vers). — P. Fenyvesy Jeromos O. P.: SZINFOLTOK ÁRPÁDHÁZI SZENT MARGIT EGYÉNISÉGÉBŐL. — Dr. Völg Mihályné: KISSASSZONY NAPJÁN ANDOCSON. — GALAMB-DÜC. — KÖNYVISMERTETÉS. — ÜZENETEK. — HALOTTAINK. — LELKISZÖVETSÉG.

FERENCÉS:KÖZLÖNY

«MAGYAR BARÁT»

előfizetési ára egész évre 5.— P, félévre 2.50 P, egyes szám ára 50 fillér.

Csekkszám: 51.581. Üres befizetési lapot 3 fillérért a postán kaphatunk.

A kéziratokat minden hó 25-ig küldjük a szerkesztőségbe.

Kéziratokat nem őrzünk meg, csak portó mellékelése esetén küldünk vissza.

Kiadja a Kapisztrán Szent Jánosról nevezett Ferences Rendtartomány.

ÚJ KÖNYVEK

Baksa János: A BÜN ALARC NÉLKÜL. Budapest, Korda Bizománya, a szerző kiadása, 1944. 366 lap. — Ára 16.— P.

Emberi életünk tragédiája a bűn. Ezerarcú, ezerformájú. Megjelenik csábos alakban, vonzó külsőben, álarc mögé rejtetten. De sokszor fölfedi magát. Visszataszító gonosz-sággal, ledér szemérmertlenséggel, undorító mocskossággal mutatja valódi arcát. Ezt a valódi arcot igyekszik elénk állítani könyvében a tapasztalt rendőrkapitány. Szerencsés kézzel művét három részre osztja. Első részében a Bűnözés mélységei fölé hajlik, és részben saját tapasztalatai gazdagságából, részben a világtörténelem legnagyobb gazságainak felújításával rajzolja meg a gonosz portréját. A második rész a Bűn-üldözés módozatait tárgyalja. Milyen felkészültség, tanultság, lélektan-, jellem-, arc-ismeret, ügyesség, találékonyság szükséges hozzá. Természetesen itt nem áll meg, célja sokkal több ennél: egyáltalán megakadályozni, megelőzni a bűnt. Erre szenteli a harmadik részt. Egész könyve fölvilágosító, tanító célzatú. Teljes kíméletlenséggel lerántja a leplet a bűnről, hogy a silány, a negatívum igazi arcának föltárásával az igaz, jó, szép igenlésére buzdítson. Örömmel üdvözljük a könyvet, mert tudjuk, olyan könyv került a magyar olvasókörzönség asztalára, amely az epilógusban említett magyar munkás kívánságának megfelelően sokakat közelebb visz Istenhez.

Vargha Vászoly O. F. M.

Dr. Gálos László: KRISZTUSSAL VÉGIG AZ EVEN. Bp. 1944. Korda rt. 374 lap.

A szerző újabb könyvében is ünneppajnjainkat akarja néhány szent gondolattal megszentelni. Minden vasárnapra egy-egy szentbeszédnyi anyagot nyújt. Nem szentbeszéd alakjában, hanem elmélkedő olvasmányban. Finom, hittudományos képzettségétől sugárzó, mélységeket is feltárni merész, az Isten útjait fűrésző sorokban tárul elénk az Isten országának gazdagsága, üdvözítő akaratának gyengédsége, az egyházi év titokzatos élete, a teremtés, a megváltás és a kegyelem minden nagyszerűsége, áldása, szépsége. Az

esztéta nyelvén apostolkodik Gálos, hogy a csendes vasárnapi percekben megolvadjon a hétköznapok kóporos, füstös, durva burka, s Istenre találjon a lélek szeme.

P. Dám Ince O. F. M.

P. Gálffy László S. J.: A LEGNAGYOBB ÖRÖMHÍR. Isten gyermekei vagyunk. Bp., 1944. Korda rt. kiadása. Ára 5.50 P.

Nagy szeretettel és mély hittani tudással megírt könyv. Tárgya is kiváló. Nemcsak azért, mert arról a legboldogtóbbról írt, hogy Isten gyermekei vagyunk, hanem azért is, mert — mint a szerző is megállapítja — ebből a tárgykörből igen keveset hoztak a népszerűítő és vallásnevelő irodalom asztalára. Amint olvasgatjuk fejezeteit, a szerző világos fejtegetéseinek, érzelmeink s nemesebb vágyainkon játszó stílusművészetének, egy egészen gyermeki boldogság önátadó élményének ezüsthálójába kerülünk. Csakugyan a legnagyobb örömhír, hogy az Isten gyermekei vagyunk, s Ő a mi Atyánk...

— i —

Magni—Castelbranco: VÁLASZUNK A FATIMAI ÜZENETRE. Bp., 1944. 100 lap. Ára 2.50 P.

A fatimai Szűz kérésére és felhívására azzal felelünk, hogy gyakoroljuk s terjesztjük a Szeplőtelen Szív tiszteletét, felajánljuk életünket Mária Szívének, engeszteljük Mária Szívét, elvégezzük az első szombatj ájtatosságát, elmondjuk naponta az olvasót, s vezeklő szellemben és apostoli bátorságban újítjuk meg életünket. Ezekben látja a kiváló szerző a feleletet. A végén néhány fontosabb imádságot közöl a kis könyvecske.

— i —

P. Nagymányoky Gilbert O. F. M.: FERENCES MISSZIÓK VÉRREL ÍRT TÖRTÉNETE. 60 képpel. Ferences Missziók kiadása. 239 lap.

A ferences missziók ügyének lelkes apostola írta ezt a könyvet. Hatvan kép díszíti a munkát, s minden képhez egy-egy fejezet csatlakozik, amelyből a vérről írt ferences mult leghősibb alakjait ismerjük meg. A ferences történelemnek ezt a nagy-szerű fejezetét is egyetlen gondolat hatja át: mennél több lelket vezetni Krisztushoz. Nyugat alig szűdült Krisztus evangéliumának édes igá-

jába, máris Kelet pogány világa hívja Szent Ferenc fiait, majd felütközött sátrukat a világ minden táján, hogy felállítsák Krisztus megváltozott keresztfáját s megépítsék az első oltárokat. Ez a küzdelem Krisztus és Béliál harca. A ferencesek Krisztus oldalán vállalták a harcot, s így nem is lehetett más útjuk a győzelemhez, mint a szenvedés, az áldozat s a vértanuság. Minden csepp vérük Krisztus Egyházát erősítette lelkében, akik között meghaltak. Szeretettel ajánljuk olvasóinknak P. Nagymányoky új könyvét.

— D —

Tower Vilmos: VIGASZTALO GONDOLATOK betegek és más szenvedők számára, az év minden napjára. Budapest, 1944. Korda rt. 160 lap. Ára 6.— P.

Ez a könyv szerves része annak a sorozatnak, amelyet Tower Vilmos az emberiség lelki nevelésének és erősítésének szolgálatában írt. Most a szenvedés művészetére tanítja meg a beteget, a lesújtottakat, örömleneket, vigasztalanokat. Minden sorában ráborul a megtépázott s elkeseredett lélekre, s kihűz szívből egy-egy tövist, hogy rózsát oltasson a helyébe. Az év minden napján elkümbé sűg egy gondolatot, hogy újult erővel, több örömmel, nagyobb bizalommal lépjük át a holnap küszöbét.

— i —

Kákonyi Mária Konstantina iskolánóvér két bájos képsorozata jelent meg. Bali Mária Ildefonza válogatott hozzá népeket. Az első képsorozat: KIS BOLDOGASSZONY KÉPESKÖNYVE. 14 ötszínnyomású kép. Ára: 4.50 P. A kicsi Szent Szűz életét mutatja az angyalok, Szent Anna, társai között és — egyedül Istennel. Nagyon kedves névnapl és karácsonyi ajándék. A másik, szintén ötszínnyomású képsorozat: MARGITKA ÚTJA. 8 szentkép nagyságú kép tokban. Ára: 1.— P. A gyermekded hittel teli képek Szent Margit Jézuska-keresését ábrázolja. Megtá-lálja, és mennyből együtt néznek le a földre: „Ó mily sötét, szomorú, tövisek a föld.” A másik kép felel rá: „Hintsünk a földre fényt, örömet.” Ezek a hittel telített képek is fényt és örömet fognak hinni azoknak, akik maguk is gyermeklelkűek. Mind a kettő Korda-kiadás.

XXIV. ÉVF. 9. SZÁM
1944. SZEPTEMBER 15.

FELELŐS KIADÓ ÉS SZERKESZTŐ:
P. DR. DÁM INCE OFM.

MEGJELENIK
MINDEN HÓ 15-ÉN

A szentferenci béke

P. Kiss Szaléz O. F. M.

A kívánatos vagy szükséges értékek hiánya nagyban felfokozza érdeklődésünket, és a hiányolt javak megszerzésére ösztökél bennünket. Mindegyikünk érzi, nagyon is megszenvedti a béke hiányát. Sokat is fohászunk a békéért. Még többet beszélünk, vitatkozunk róla. Magát a békét azonban nem munkáljuk azzal a buzgósággal, amellyel vágyakozunk utána. Nem munkáljuk pedig azért, mert magát a békét is csak nagy általánosságban ismerjük és igényeljük. A béke vágyát a borzalmas háború, annak bennünket is mindig jobban érintő súlya váltja ki belőlünk. Pedig a béke önmagában is érték. Sőt annál nagyobb érték, minél jobban megértjük tartalmát és tökéletességét.

Micsoda különbség van béke és béke között?! Milyen más a magával is megbékélt ember, mint az, aki csak nagynehezen él békében embertársaival?! Micsoda érték a keresztény béke, amely minden igazságtalanságon, minden gonoszságon diadalmaskodni akar?! Mennyivel több ennél az isteni béke, mely a hiányok pótlására is vállalkozik?! Mindenekfeletti végül a krisztusi béke, mely a mindenség összhangjával ajándékoz meg és a mennyország előizével áraszt el bennünket.

Szeráfi Atyánk a béke tökéletes képmása, szinte leheli magából az összhangot, a megbékéltséget, azt a diadalmas erőt, melyen semmi és senki nem tud csorbát ejteni. Nincs az a szükség, az a baj vagy jogtalanság, amely megrabolni tudná lelke nyugalmát. A bűn, a gonoszság nem ingerli fel, hanem engesztelésre és jobbításra készíti. Ha vádolja, kisebbiti valaki, nem indulatoskodik, hanem alázatosan megköszöni, hogy „érdem szerint” bánt vele az illető. Minden porcikájával érzi a teremtő Atya összhangot szorgalmazó szándékát, s ezért odasimul a teremtett világhoz, annak mindegyik teremtett lényéhez, és a maga békés, Istennek szolgálni kész lelkét csókolja belé.

Megifjodik csókjától, békés lényétől a természet. A bűn hatalmát megtörni az ő végső és legfőbb feladata. Tudja, hogy nincs és nem is lehet addig igazi béke, amíg a bűn uralkodik a világon, az emberen. Világot megváltani kész.

Guercino: Szent Ferenc imába mélyedve.

lélekkel, de Krisztusát oltalmazó szeretettel öleli át a keresztet, és maga akar lenni az áldozat a bűnért, hogy a béke szelleme hatalmába kerítse a világot és megajándékozza az emberiséget a mennyország örök ízével, a krisztusi békével.

Könnyű azonban mindezt papírra vetni, de nagy művészet ezt megélni. Igazán nem tudja az ember, hogy mit csodáljon a Szeráfi Atyában: a benne élő és a belőle áradó békét-e vagy azt a hősi elszántságot, amellyel biztosítja önmagában és másokban is a béke szellemét. Annyi bizonyos, hogy az ő magasrendű, tiszta, evangéliumi békéje nagy áldozatok, kemény önfegyelmek és hősi elszánságok eredménye. A ferences aszkézis minden zegét-zugát át és át kellene kutatnunk, ha meg akarnók érteni az ő békéjének kialakulását. Pedig bennünket mégis az érdekel. Mit ér ugyanis megcsodálnunk a szentferenci békét, ha az nem lesz a miénk. Ma nem a megcsodált békére van szükségünk, hanem a béke csodáira. Ezeket a csodákat azonban a következetes Krisztus-követés eredményezi.

A szentferenci Krisztus-követés a következőket köti a lelkünkre a béke bennünk és környezetünkben való érvényesüléséért:

1. Győzz le magadban minden indulatot, minden gonosz vágyat.

2. Légy igénytelen a világgal és embertársaidal szemben.

3. Fogadd örömmel a szegénységet és a nélkülözést.

4. Sohase viszonozd az ellened elkövetett gonoszságot.

5. Tégy jót mindenkinek, még ellenségeidnek is.

6. Semmi se legyen sok, hogy megtörhesd a bűn hatalmát.

7. Viseld el örömmel, ha félreértenek és lebecsülnélnek.

8. Ne bántson, hogy nem kamatoztathatod képességeidet.

9. Simulj mindenben az Úr szándékaihoz.

10. Dicsőítsd meg magadban és tiédben az Úr Jézust.

Kedves Olvasó, ha őszinte követője és tisztelője vagy a Szeráfi Atyának, ne siesd el az egyes pontokat, ne mond és ne hidd el könnyen: „ó, ezt én már túlhaladtam!” Ne tedd ezt, hanem ferences lélekhez illően alázd meg magad és ismerd el józanul: „még az első pontot se értem el igazán, még nem tudtam mindenben legyőzni magam!...” Ha ezt az őszinte beismerést, komoly igyekezet követi a jóra, tied lesz a szentferenci béke!

Betegségünkben orvoságunk.

Szent Ferenc missziója a társadalomban.

A bűnbánó rendben mindenki lelkiismeretesen meg kell, hogy fontolja, hogy szentek, hősök unokái vagyunk. Öseink, eleink szent Ferenc szellemében éltek s Világi Rendjében tagként szerepeltek s életművészekké lettek, mert lelkükben kialakították a szent család jellemét. Nekünk is ez szent kötelességünk, első főfeladatunk. Mert ahol az ösök hősök, szentek lettek, nekünk gyárának bizonyulni csönya epigonná válni, rút szégyen lennie.

A családban a szülők lelkét az Istenben való szilárd hit, erős bízalom és tüzes szeretet kell, hogy áthassa. A jérji a családátja, Isten helyettese, a család földi gondviselője, a család feje, kis birodalmának-országának a királya. Az asszony a családanya, a család lelke, kis birodalmának-országának a királynéja. A Szentírás szerint „nem esik messze az alma a fájától” s „jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa rossz gyümölcsöt” s „az ember szentek között szent lesz, elvetemültek között elvetemült”, azért a szülők szigorúan kötelesek jókká, szentekké alakulni, mert csak úgy képesek gyermekeiket olyanná nevelni és egykor súlyos számadást ellátniok gyermekeikről Istennek.

Azért minden családátja és családanya vigyázzon, hogy helyén legyen az esze, lelke, szíve, mert csak így felelhet meg fontos és szent hivatásának. Akkor van helyén az esze, ha feltétlenül hisz Istenben s előtte alázatosan meghajol s elismeri csekély mivoltát. Mert hit nélküli nem lehetünk kedvesek Isten előtt — a Szent-

írás szerint. Már pedig mindkét szülő jóban kell, hogy legyen Istennel s kedvében kell járni, mert az Ő helyettesei. S „minden hatalom onnan felülről származik s adatik.” A családapának csak akkor van s akkora tekintélye övéi előtt, amikor megadja s hogy megadja a tiszteletet a legnagyobb tekintélynek: Istennek. A családanyának is erősen kell hinnie a jó Istenben, mert családjában csak így képes örangul szerepét betölteni és családjában házias és házában családias lenni.

Szent Ferenc Világi Rendjében a szülők mindennap tízenkétszer találkoznak Istennel, mikor a Miatyánkot elmondják, hitüket megrallják s minden hónapban megjelennék földi megbízottai előtt, hogy megalázkodva bevallják hibáikat. Ez kordában tartja a családapát, hogy gögös ne legyen; kordában tartja a családanyát, hogy természetes, egyenes, őszinte maradjon. Szóval a hit regulálja, rendszabályozza az elméket, hogy a szülőknek helyén legyen az eszük, hogy bajban-bűben el ne veszítsék a fejüket. S ha ez megran a szülőknél, nemde boldog és békés paradicsom ott a családi élet? A bűnbánó Világi Rend tagja feltétlenül hisz a jó Istenben, mert tudja, hogy sokszor megszorította Őt bűneivel, így ez kijár a gyermekeitől is, mert kölcsön kényér visszajár, azért engesztelni akarja a mennyel Atyját, hogy az Ő tekintélyén ejtett csorbát kiköszörülje, mert akkor őt is jobban respektálják övéi. Így áll helyre a harmónia, az összhang Istennel és családjában.

P. Réthy Apollinárisz O. F. M.

Szent Ferenc természetszeretete

P. dr. László Akos O. F. M.

Aligha van lelki kétség, szomorú gyötrődés, melynek fojtogató hangulatából ki ne szabadítana, Isten titkos fenségének leolvashatóbb könyve: a természet. Amikor az emberek vagy önmagunk nyomorúságából telített szív nagy szomjúságában idemenekül, a természet tiszta levegője, az érintetlen élet szépsége, édes ízű, gyógyító nyugalmat, orvosságot nyújt. Feledteti a gyötrő multat és a fárasztó jelent, művészi szépségű élményt ébreszt, valami megnevezhetetlenul szerencsés élvezőjében. Öntudatlanul vonzódik hozzá és szépségeit dicséri költeményekben és énekekben. Isten remekművét látjuk benne.

Hány bűn nem születne meg, ha a négy fal áporodott levegőjéből a kellő pillanatban Isten szent kertjébe lépnénk. Az egészséges természetszeretnek nagy értéke van, melyet mindenki felismerhet és magáévá tehet. Az emberek nagyobb része éli is, úgy mint kutató tudós, a földnek hűséges művelője, vagy mint szűklátókörű sportkedvelője. Valójában nekünk magát az életet jelenti. Rajta hullámszik egész történelmünk, hogyne szeretnénk.

Csakhogy tovább is mehetünk. A föld és az egész természet, egy az előbbinél összemérhetetlenül értékesebb szerepet is betölt. Mint Isten műve Óróra szól és Hozzá vezet. A léleknek is a bölcsője. A megtisztulást és szentséget kereső léleké. Minden őszinte kereső rátalálhat a természet ezen mély, igazi arcára csak törekvő vágyakozása élő legyen. Megszólal az Isten a hideg, távoli csillagtényben épűgy, mint minden búzamagban. Egy-egy ragyogó titkát meséli el minden teremtmény, az isteni ősforrást, melyről fakadt. Az Ő országának üzenetét énekli minden madár és illatozza a virág. A boldogságot kereső embertestvérek szíve pedig megérti, hogy a természetben maga az Isten szól hozzá. A nagyzerű találkozás megtörténhetik a teremtményeken át lélek és Isten között. Valóban malasztal teljessé válik minden szempillantás és lépés. Az emberi lélek pedig ilyenkor kitarul és felmagasztosul. Megérti környezetét és önmagát, már nem riadozik az emberi közösség problémáitól és szívesen megy azokhoz vissza. Hiszen isteni küldetésének tudatát viszi magával és azt sugározza. Valósággal újjászületett. Ilyen egyszerű útjai is vannak Istennek.

Rendalapító szent Atyánkban az igazi természetszeretet kiválasztottját lássuk meg — októberi ünnepén. Aki könnyű lábbal járt az em-

beri árnyékok felett, mert testvérekéi — az egész nagy természet tagjai — felemelték és Istent hozták hozzá közelébb. Feléje forduljanak a szegények, fáradtak, megcsalattak, azok, kik csupán emberi kézzel és szívvel hímezték eddig életük virágait, beleszőve kacagást és könnyet. Akik fájdalmas munkájukban későn döbbennek arra, hogy virágaik hatalmasok, szépek is talán, — de illatuk nincsen, és nem élnek. Az életet Isten adja meg. A lélek bűnbánó és áldozatos szeretetében. Ekként osztogatja a megtisztulás feltámadását. Ebben kell örülnie minden embernek, szeretnie Istent, mint Szent Ferenc. Szeretni mindent és mindenkit Istenért. Ez az örök Evangélium, melynek lapjaira a mi nyomorúságaink is rávannak írva. A mi mostani borzalmas háborunk áldozatai is. Fogadja el ezeket Isten keze irgalmasan, hogy Nekitetsző élet fakadjon belőlük.

Sisto Badalocchio: Szent Ferenc a szent Sebhelyeket kapja Krisztustól.

Ima papok szombatján

Bruckner Károly.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben, mi a Te gyermekeid vagyunk, s Te atyánk vagy. Elkészítettet nekünk örökségedet, a Mennysországot, s ott vársz ránk. Te most itt vagy velünk, de mi csak „mintegy tükörben láthatunk” Téged. A nagy egymásratalálásra, örök ölelésben való egybeforrásra még várunk kell. És milyen messze van még a cél! Milyen göröngyös az út!

Küldj, Uram, jó pásztorokat követül, hogy elvezessenek bennünket minden veszély és vihar közt Hozzád, Atyánkhoz.

Szenteltessék meg a Te neved! A nap, a hold, a csillagok, a föld, a tenger, a sziklák, virágszál, harmatcsepp hirdetik a Te neved dicsőségét. Csak egy teremtményed van, akinek megadatott a szomorú kiváltság, hogy káromolhatja szent Neved. Csak az ember vihet hangolatlanságot a Téged dicsérő Mindenség himnuszába.

De ő, ne büntess minket, irgalmazz nekünk!

Küldj papokat, akik felveszik a harcot a mi bűneink ellen, akik megszentelik közöttünk Nevedet. Küldj szerzeteseket, akik tabernákulumod körül örökmécsként égnek, s engesztelik haragodat, imáikkal beborítják a Téged káromló szavak fojtó tárnáját.

Jöjjön el a Te országod. — A mi országainkban fejtelenség van és káosz, igazságtalanság és nyomor. A Te szent Fiad ugyan azt mondta: „Az én országom nem e világból való.” mégis arra tanított, hogy kérjük a Te országod eljövését.

Küldj, Uram, apostolokat, akik átforgalmazzák lelkünket, hogy méltókká legyünk a Te országod polgáraivá lenni. Akik által elküldöd Országod előhírnökét a békét és szeretetet. Akik szembe mernek szállni e világ hatalmasaival, a nyomor és igazságtalanság okozóival. Akik meg fognak tanítani bennünket a Te országod törvényeire. Küldd el velük országodat e földre, hogy annál jobban vágyakozzunk az Eg után.

Legyen meg a Te akaratod, miképen Mennyben, azonképen itt a földön is! Az angyalok, dicsőült lelkek égnék a vágytól, hogy teljesítsék a Te akaratodat. Csak mi, nyomorultak, tudunk ellenszegülni Neked.

Küldj, Uram, közénk, és válassz közülünk szent papokat, akik példaképpül állhatnak előttünk akaratod teljesítésében. Akikra ha rátekintesz, elfelejted a mi ezer és ezer bűnünket, gyarlóságunkat, akik miatt érdemes szeretned a mi nyomorult emberi nemünket.

Mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma! Látod, mi mennyit aggódunk a megélhetésért. Könyöklünk és törtetünk, mert aki gyengébbnek mutatkozik, azt menthetlenül elgázolja a másik.

Küldj, Uram, papokat, akik felülemelkedve a mindennapi kenyérgondon megmutatják nekünk, hogy az életnek az az értelme, hogy szemellenzős lovakként ügessünk körbe-körbe munkánk taposómalmában s csámcsogva élvezzük munkaszünetben az érzéki élvezetek sovány szénáját. Küldj papokat, akik megtanítanak arra bennünket, hogy a munka szent. Papokat, akik megáldják munkánkat, hogy áldásukkal a Te kegyelmed szálljon reánk, hogy meg legyen mindennapi megélhetésünk, hogy ne öröljön fel a gond, hogy Rád is gondolhassunk verejtékcseppjeink között. És akik bárkivel is szembe mernek szállni, ha az igazságtalanság megakadályozza, hogy munkánk méltó ellenértékéért minden gyermekünk kezébe nagyobb darab kenyeret adjunk.

Es bocsásd meg a mi rétkéinket! Leroskadunk Uram, bűneink terhe alatt! Vétkeink szennyébe fulladunk! Irgalmazz nekünk!

Küldj új, szent lelkipásztorokat, a gyóntatószék hősait, akik nem fáradnak el a Te nevedben. Helyetted megbocsátani bűneinket, akik elvállalják helyettünk a bűnök következmenyeit, akik imával, munkával, virrasztással, szenvedéssel vezekelnék értünk.

Miképen mi is megbocsátunk az ellenünk rétközőknek. Gyűlölet, tülekedés, háborúság a részünk itt a földön, pedig mennyire vágyódik a lelkünk a békesség

után. De aki oldalbaüt, azt visszaütjük, aki haragosan ráncszól, visszaförmedünk rá. Egymás megrontására igyekszünk, egymás hibáit kutatjuk.

Küldj, Uram, lánglelkű papokat, akik szívük szeretetével, szavuk erejével és példájuk vonzásával hirdetik közöttünk a megbocsátás szellemét és megteremtik körülöttünk a béke, a szeretet légkörét.

Es ne vigy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! Ha belekerülünk a kísértések viharába, nyöszörgünk és kétségbeesünk és rettegünk, hogy nem bírjuk tovább, elesünk. Pedig Te mindig nyújtasz eleget kegyelmet.

Uram, küldj nekünk pásztorokat, akik elkergetik a lelkünkre, a gyermekeink tiszta szívére ólálkodó farkasokat. Töltsd meg kolostorainkat is szentekkel, akik elvállalják gyengességünköt a kísértések borzalmait.

Küldj, Uram, jó papokat, akik Feléd vezetnek bennünket, de szabadíts meg a rosszaktól! Amen.

Imádság ostor árnyékában.

Mágógnak népe Volgán innen,
az Ostor már sujtásra fölemelszik.
De Róma borba-bűnbe fojtja félszít,
és a Zarándok szól imígyen:

Egy árnyék súlyát nyögi földünk éve,
egy óriási árnyék leigázón
metsző szelet parancsolt ránk, és fázom
szemem emelve vacogón feléje.

Teremtő Isten, Ázsiát ki küldesz,
ha rossz Európád eszevesztve tombol!
Naped vagy Ostorod két **irgalomból**:
tudom jól, bár ma kin porába ültetsz.

„Flagellum!” Most egy kőarc néz bolyunkra,
és hangyavérünk fagy: Ha szerterugna!!
Mongol-szeméből most az Úr néz minket.

Jaj! „Nincs békéje a gonosznak” — sírva tudjuk:
De kikben tüzed izzik: minden útjuk
Feléd visz és Rád fiadul tekintnek...

Atyuska emlékére.

Csak néhány gyenge szál fűz még a földhöz.
Néhány perc, és örökre itthagysz minket.
Lelked távozása halvány őszi kőd.
Itt a perc, halálad órája ütött!

Emléked szent és nemes marad nekünk.
Tüzes, mint a sziklából felesapó láng.
Édes Isten-ostor, ha fáj a lelkünk —
Fáj, hiszen tudod, nem ért meg a világ!

Ki vigasztalja ittmaradt árváid?
K. gyógyítja szívét, ha tövis sebzi?
Megosztott szívvel reája ki gondol?
Árvád áll, -- esend, némaság környekezi.

Mint megtévedt madár keresem helyem,
Szenvedő lelkemből éles jaj sikolt.
Testvér! Jaj neked, ha nyelved rosszat szólt.
Meakulpázz, jaj, nem tudod, ki volt.

Nem ismerted szívét, mely érted is vert.
Nem láttad, mint harcolt az ifjúságért —
Mondd, mért bántottad, mért dobtál rá követ?
Azért, mert téged is nagyon szeretett?

Most, hogy lelked elszállt szenvedő testedből,
Fuldokló sírás tör fel a szívünk ből.
Bár megtörtén állunk koporsód mellett,
Mégis hálát zengünk, eltedert Istennek!

Kalocsai Mária.

A PÁPÁK TÖRTÉNELMI TAVLATBAN

P. Schrotty Pál O. F. M.

A pápákról szóló sorozatos értekezéseink folyamán már többször volt alkalmunk rámutatni arra a sajátos egyház-történelmi időszak a bensejében megrendült, széteső és vigasztalan jelenünkre. De amikor minden emberi igyekezet megfeszítése ellenére egy jobb jövőbe helyezett remény csillaga letűnt és a vak hatalom nyers erői szétrobbantották a békés fejlődésnek formáit, a kétségbeesés örvényébe taszítván az emberiséget, a történelem Ura és Iránvítója, a Gondviselés, mindig rendkívüli egyéniségeket támasztott a pápai trónon, akik Istenbe vetett hittel, fölényes emberi nagysággal, bátran felülemelkedtek a romok fölé és törhetetlen akarattal diadalmasan újból helyrebillentették a történelem megbomlott egyensúlyát. Ilyen korszak volt 538-tól 604-ig, amelynek elején Vigiliusz pápa és végén Nagy Szent Gergely áll.

A reménytelen napok és hetek, a bombaterhes, Stalingvertyak megvilágította sötét éjszakák rémületei közt vigaszt és megnvugvást kereső emberiségnek rendkívüli erőforrást jelent az ilyen történelmi időkre való élénk visszaemlékezés. Megtanulniuk belőle az átmeneti események, bármilyen ridegek és látszólag elviselhetetlenek is, valódi értékelését és jelentőségüknek leszállítását, a mi reményünk fokozásával és akaratunk acéolásával jár.

Ebben mindiárt Vigiliusz pápa (538—555) jár elő jópéldával. Ereje és apostoli bátorsága nem rendült meg a császársággal való állandó küzdelmében. Alig volt csendes napja kormányzási ideje alatt. A császári hatalommal való visszaélés előtt nem torpan meg; inkább börtönbe ment, de az Egyház jogából egy iottányit sem adott fel. „Egyen börtönbe vehetsz, ó császár” — mondotta Jusztiniánnak. „de Szent Péter kezére és lábára nem rakhatsz bilincseket”. „Sünetnélküli imával Lőnyőrajunk az Úrhoz adjon bölcsességet az Egyháznak Általad, ó császár, de tudd meg, ó Hatalmas Főnség, hogy Isten kegyelmével semmitől sem ijedünk meg és az Egyház jogainak rédelmében mindrégia erősek leszünk, mert sem a szeretet szent kötelékei, sem a vér kötelékei, de még a világ minden kincse sem lesz képes minket az egyenes úttól eltéríteni; az Egyház jogainak, lelkiismeretem és becsüлетem megvédésében életben és halálban mindrégia meginaathatatlanok foasz találni”.

Konstan'inápolvi börtönéből kiszabadult, de utban vissza az Örök Rómába, testben összetörve, lélekben törhetetlen, átment egy boldogabb hazába, Siracusan az Úrnak 555-ik esztendejében.

Utódia, Pelágiusz pápa (555—560) az Egyház belső életének fejlesztését és szervezését tartotta inkább szem előtt. Örendelte el többek között, azt a szokást is, hogy a papok a szentmise bemutatása közben, közvetlenül az Úrfelmutatás előtt, a mindenkor pápa nevét említsék az előkről való megemlékezésben, az ú. n. Memento Vivorum-ban.

Szükségesnek tartotta továbbá az Isten szolgálói által elmondandó napi imáknak szerves meghatározását. Ebből az időből származik a napi szolozsma, az ú. n. Brériarium elmondása, amelyre minden pap súlyos bűn terhe alatt köteles.

III. János, I. Benedek, és II. Pelágiusz pápák, akik 560-tól 590-ig uralkodtak, az Itáliába betört Longobárdokkal felvették a küzdelmet. Ebben a kemény harcban, amely az akkor ismert félvilágot mérhetetlen nyomorral árasztották el, a pápák a szeretet és jócselekedetek mindig diadalmas győzelemmel küzdöttek.

Rendkívüli, világtörténelmi szempontból is nagystíliú egyéniség került a pápai trónra Nagy Szent Gergellyel, aki 14 esztendeig, 590—604 viselte a tiarát. Sarja annak a híres klasszikus Gens Amiciának, amely már III. Félix pápát adta az Egyháznak és később is sok kiváló egyházfejedelemmel ekésítette és gazdagította Szent Péter trónusát és az Anyauszentegeház több kiváló püspökségét. Emlékezzünk III. Ince pápára.

Ciseri: Szent Ferenc Krisztus és a Szüzanya társaságában.

A pápák csodálatos sorozatában sem találunk sokat, akiknek uralkodása annyi fényvel és dicsőséggel övezte volna Krisztus Jegyesének, az Egyháznak homlokát. Szent Benedek fia volt. Magával hozta a nyugati szerzetesek nagy Pátriárkájának, Szent Benedeknek szellemét, a pápai trónra és ezt a csodálatos szellemet kisugározta az egész világra e tizennégy év alatt, amelyben egyénisége a pápai trónon ragyogott. Elmondhatjuk róla is, amit Szent Benedek rendjéről nemrég e lapokon elmondtunk: A klasszikus kultúrának megmentője és hordozója; a keresztény munkának, tudományának, művészetnek, az élő hitnek, és a Teológiának, a szentéletnek, a hit hirdetésnek, az apostolkodásnak, a vértanuságnak, az Egyház nagyságának, az élő Krisztus dicsőségének örökké erős hordozója, inspirátora, apostola, megmentője, lelkes művelője, soha nem csüggedő védője, ragyogó szentje, példaadója, bölcs vezetője. Haláláig hűséges fia és gyermeke...

Nemcsak a pápák hivatásos történetéről, hanem a kultúrtörténetnek lelkes és klasszikus művelői is, mint Jakob Burckhardt, állítottak irodalmi emléket ennek a rendkívüli embernek a pápai trónon.

Előkelő volt, gazdag volt, az életnek minden értéke ragyogott egyszerű lelkében. Anyja Szent Szilvia, rokonsága Szent Tarzilla és Emiliana: Szent volt a Szenteknek családjából...

Élete csupa tevékenység. Minden téren nagyot alkotott; valóságos alapvető munkát végzett az Egyházon, amit hittel, erős lélekkel, soha nem csüggedő reménnyel és törhetetlen akarattal bekonázott.

Kimagasló jellegű volt cselekvő szeretete. Isten és emberek iránt, ami különösen szociális működésében és a missziók szeretetében megnyilvánult.

Régi források szerint imazsámolyán állandóan a szegények regisztere feküdt. *Burckhardt* el sem tudja képzelni Róma megmentését Nagy Szent Gergely ezen kiváló tulajdonsága nélkül és egyenesen kimondja, hogy Szent Gergely mentette meg az Örök Várost a végromlástól.

Az egyházi ének művelői tudják, hogy *Gregorian* neve alatt ismerős liturgiai ének tőle származik.

A szent liturgiát állandó figyelemmel kísérte és kiéptette. Az ő idejében került bele a szentmisebe a: *Pax Domini sit semper robiscum*.

A missziók szent ügyét *Angol- és Spanyolország* megtérítése érdekében kifejtett szüntelen fáradozása által előmozdította.

Rendkívül szeretetreméltó és alázatos egyéniség is volt. Levelét mindig így kezdte: *Geraely, az Úr szolgálójának szolgálója*, amit azóta is a pápák hivatalos írásaikban használnak. Azt szokta mindig mondani: *senkit se dicsérjünk halála előtt*.

Egy kedves szokást is jegyzett fel róla a történelem. Abban az időben az örök Városban egy fáta a pestisnek lépett fel, amely trüszentéssel jelentkezett. A trüszentésre azt felelte: *„Isten segítsen!”* Ez a szép szokás még ma is fennáll sok helyen!

A nagy *Bossuet* azt mondja róla: *Nagy Szent Gergely az egész Egyházat világította meg fényével.*

A „Hordozó Mária” visszhangjaiból

A Magyar Barát két legutóbbi számában közölt dolgozatunk a Hordozó Mária mátraaljai szerenéről széles körökben talált visszhangra. A városi olvasónak és a szakembernek alkalma volt meggyőződni arról a hatalmas erőről, amellyel az Egyház szelleme hatja a népeletet ebben a vonatkozásban is, s izelítőt adott arról a népi munkáról, amelyet a ma már tompított hangon beszélő körök allg pár hónapja oly éktelenül kiáltottak bele a közvéleménybe. A nép láhatta azt a színes változatosságot, amely a Hordozó Mária szokásrendjét áthatja, s ahol hiányt látnak, vagy szebbet szeretnének szokásba hozni, van alkalmuk mintát keresni, és a Mária-tiszteletnek ezt a szépséges magyar hajtását kivirágoztatni.

• • •

Egy-egy népszokás kialakulásának ismertetésében nem mindig az épen ma uralkodó helyzetet vesszük alapul, hanem a múltba is nyúlunk, hogy rámutassunk arra a termékenységre, amellyel a néplelek egy eszmét a maga változatos életrendjének megfelelőleg érvényesít. Vagyis azt a szerepet világítjuk meg, amelyet egy szokás eszméje a nép egyéni és közösségi életében betölt. Ebben természetesen állandó hullámozásnak van kitéve. Ami egy évtizeddel előbb

szabály volt, ma már nincs szokásban. Egészen mások a szereplők, más a környezet is. A nép él a maga szokásaiban, s az élet igényel szerint alakít rajtuk. Másrészt lehet, hogy egy közösség egészen kis, érdekelt köre tart fenn szokást, elvét, — a többinek pedig tudomása sincsen róla. Néprajzi értéke mindegyiknek megvan, mert a tudományos feldolgozás egységes képet igyekszik alkotni, s a szokásnak a népleletbe való beilleszkedését, talán csak évek, és kisebb-nagyobb körök keretében való kibontakozását is vizsgálja.

• • •

Igy számos félreértés forrása fakad a néprajzi gyűjtő útja nyomán. Rózsaszentmárton ma nem ismeri a Mária-lányok belső különböztetését. A lányok között sem korban, sem kezdésben, sem a szolgálathoz semmi különbség sincs. Különböző megegyezéssel osztják fel maguk között kötelelességeiket: a Mária-hordozást, a Mária és a templom díszítését, valamint a szentélyben végzett szolgálatot. A leányerényekkel kapcsolatos hiedelmeknek pedig se híre, se hamva a Mária-lányok értékelésében. Hiszen ők a falu első leányai, akik ép kiváló erények és kiváló szülői nevelésük címén kerültek az istentisztelet fénykörébe, a

Szűzanya szolgálatába. Ma is a szűzők is büszke örömmel vállalják az egyébként áldozatokat igénylő megtiszteltetést, s leányaik kiválasztásában nevelői munkájuk kitüntetését és megszentelését látják.

• • •

A tanulmány olvasása kapcsán egyre jelentkeznek az egyes talvokban szokásos eltérések. Ecseden kiválik a Mária-lányok esküvője. Az esküvő megkezdése előtt a Mária-lányból lett menyasszony előbb társaival a templom közepére áll a Máriával a vállán. Így marad, amíg a kántor „A házasságot, Uram, Te rendelted” kezdetű éneket el nem énekel. Majd átadja helyét utódiának. Ő maga pedig sorra csókolja társait, s csak ezután áll az oltár elé az esküvőhöz. A szentmise alatt is gyakrabban tartják. Minden első vasárnap és a sátoros ünnepeken a templom közepén állnak a Máriával, s megáldoznak a mise alatt. Áldozásuk idején a többi leányok segítik ki őket. A Mária iránt való tisztelet egyik érdekes megnyilvánulása, hogy az új asszony az esküvője után való vasárnapon a mise után leborul a Mária elé, s kis ima után leteszi menyasszonyi koszorúját a Szűzanya lábához. — A szokások jellegzetes szokását a következő számban ismertetjük.

Egy kis kulcs.

Néhány évvel ezelőtt érdekes történetről írtak az újságok. Egy amerikai színház igazgatója levelet kapott.

— Tisztelt Uram! — ez állt a levélben, — pár óra múlva megtudja, miért küldöm Önnek az ide mellélt, kis kulcsot.

Az igazgató forgatta a levélkét, de nem tudott meg belőle többet. Munkához akart látni. Nem ment sehogysem. Az a kis kulcs nem hagyott neki nyugtot. Végre kopogtattak. Belépett egy szolga. gramafondobozzal a kezében. A kis kulcs történetesen beleillett a gramafon doboz zárjába. Az igazgató türelmetlenül nyitotta ki. Hanglemezt talált benne. Felhúzta a szerkezetet, s megszólalt a gramafonból egy gyönyörű férfi hang.

Mikor az ének befejeződött, az a férfi még tovább beszélt a gramafonból.

— Igen tisztelt Igazgató Úr! Soha se tudtam Ön elé jutni, hogy kipróbálja a hangomat. Most énekeltem. Remélem, szerződött a színházhoz.

Ez az ügyes, amerikai férfi csakugyan elérte a szíve vágvát. Énekes lett belőle.

Minden ember kapott a kezébe egy kis kulcsot. Ez a boldogság vágva. Forgatja is mindenki. Mégis nagyon kevés ember tud olyan ügyes lenni, mint az az amerikai énekes. Nagyon kevés ember tud a saját boldogságának kovácsa lenni. Az emberek legtöbbször nem is találja a boldogságra nyíló kaput.

Pedig legalább egyszer egy életben mindenki azt hiszi, hogy boldog lesz. Mikor élettársat választ magának. Hány fiatal teremtés indul el nagy reménységgel a boldog családi élet felé! S az esküvő után néhány év múlva hány mondhatja el magáról, hogy csakugyan boldog?

Hol keressük a boldogságot?

Ezerszer is igazolta már az élet, hogy boldogságunkat nem a vagyon, nem a rang adja.

Ime Angliában él egy grófnő, világhírű, nagy vagyon örököse. Kétségtelen palotáját rendőrökkel őriztetni. Ugyanis már hét esetben csaknem elrabolták a kis fiát. Csupán azért nem sikerült eddig mert a kis gróf dadája női detektív. Az ő ügyességén múlt, hogy a gyermek ma még az anvé. Örökös rettegés a szülők élete. Vagyonuk, rangjuk van, még sem boldogok.

Milyen más az élet abban a családban, amelynek boldogságát Radványi Kálmán így zengte ki:

Gyerekhang csilingel lágyan.
A fehér, puha, kis ágyban.
Leül az anyja a székbe.
Aiakán dalol a béke.

Az igazán boldog család, ahol semmi sem zavarja a békét. Ahol dalolni tud a béke. Mert a békeség kovácsolja az igazi boldogságot.

Mi is az a béke?

Most tudjuk csak igazán, mikor elvesztettük. Nincs cipő, nincs kenyér. Örökös nincs, nincs.

Ilyen az a család is, amely kiejtette öléből a békét. Nincs mesélya, szeretete, megértése, nincs boldogsága. Viszont a békés családokban van sze-

retet, derű, megértés, összhang, — van boldogság. Lám a szív békéje, a család békéje teremti az igazi boldogságot. A béke boldogsága, a boldogság béke.

Isten segíti a családokat.

Úgy látszik, — a béke megteremtésére nagyon ügyetlen az ember. Különbözően sokkal több boldog családot látnók a világon.

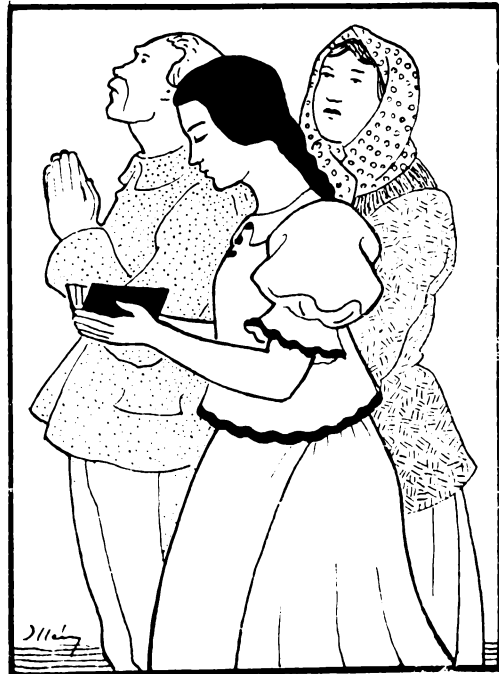
Szerencsére Valaki figyel az életünket. Ismeri boldogságvágyunkat. Valaki tudja, hogy minden ember azért keresi az élettársát, mert boldog családot akar alapítani. Valaki tudja ezt, ... a menyeyei Atya, az Isten. Ismeri ügyetlen, békebontó természetünket. Azért belép az életünkbe, a család életébe. Csupán azért, hogy nagyon boldogok lehessünk.

Igaz-e ez? Valóban boldogabbak-e azok a családok, amelyek Istenben élnek?

Két fiatal teremtés az oltár elé áll. Esküszik. Holtomiglan, holtodiglan. Nagy nap ez. Olyan nagy, hogy a jó édesanyák és édesapák egészen kiüresítik magukat. Mindent odaadnak az induló családi élet számára, ami csak tehetségüktől telik.

Elképzelhetjük-e, hogy a gazdag menyeyi Atya, aki kívánja és akarja, boldogulásunkat, — elmaradna az esküvés nagy pillanatától, s ne ajándékozna meg az induló, új családot, még százszorta jobban, mint a földi szülők?

Minden, — az Egyházunk törvényei szerint kötött házasságnál, — ott az Isten áldó, két kezével.

Az áhitat percei.

kegyelmével. Általában nem szoktunk gondolni arra, hogy a házasság is kegyelmet közlő szentség. Még pedig sajátos, a házastársak hivatásához szükséges kegyelmeket nyújt vele Isten.

Valamikor a törökök réme volt a keresztény Skanderbeg. Mohamed szultán ismerte ellenfele hősiességét. Egyszer arra kérte, küldje el neki a kardját. Azt a híres kardot, amellyel olyan sok győzelmet aratott már. Azonban mohamed vitézei között nem akadt egy teremtetett lélek, aki fel tudta volna emelni a súlyos kardot. Meghallotta ezt Skanderbeg, és azt üzenete a szultánnak:

— Elküldtem ugyan a kardomat, de nem küldtem mellé a karomat.

Nos, a jó Isten elküldte a karját is a házastársaknak. Bármennyire súlyos legyen a kard, a néhez napi élet, mind azt a jó Isten tartja a kezében. Mert Ő a keresztény családok felett különös gondal, különös szeretettel örökdi.

Kolombusz Kristóf idejében veszélyeztették a hajózást a kalózok. Vad, mindenre elszánt harcosok voltak ők. Ha néha napján magukba szálltak. — mondják, — Martinik szigetén fölkeresték Laba misszionárius atyát. Ilyenkor egy-egy kalóz talán naphosszat is elgyönt, annyi volt a bűne.

Egyszer Laba atya jó ötlettel állt a kalózvezér elé:

Telepítse le az embereit, s éljenek azontúl békés, nyugodt családi életet.

A kalózvezér hajlott a szóra. Laba atya vagy két hajónyi leányt hozatott Franciaországból, megeskettette a kalózokkal, s — a házasság szentségi erejénél fogva, — a vad marcona alakokból jóra való, munkás férfiek, családapák lettek.

Ime a házasság kegyelmi ereje, lélekformáló hatása.

Mi sem természetesebb, mintha a boldogságot kereső családok Isten kezébe helyezik el életüket.

Fohász Szent István királyhoz

Szent István, kegyes királyunk.
Esengve hozzád kiáltunk.
Kérjed áldott Szűz Anyánkat.
Oltalmazza meg Hazánkat!

Mikor még e földön jártál,
Krisztusnak híven szolgáltál
S a mi drága, szép Hazánkat
Szent Anyjának felajánltad!

Egyházunkat védelmezted.
Minden bajban segítetted.
Szent hitünkért éltél-haltál.
Nemzetünknek atyja voltál!

Mostan újra bajban élünk.
Veszély fenyegeti létünk.
Fenyegetik barbár hordák, —
A vallást lábbal tiporják!

Mi, — te késő unokáid, —
Ellenük küzdünk most váltig!
Kárpátoknál nappal-éjjel
Nézünk szembe száz veszéllyel!

Harcainkban légy segítőnk,
Szent Jobboddal védelmezőnk!
Hős fiad esdve kéri:
A győzelmet add meg nekik!

Szűz Máriás lobogókkal.
Erős hittel, ép karokkal.
Jőjjenek meg diadallal.
Ajkaikon e szent dallal:
„Isten áldd meg a magyart!”

pillismaróti dr. Bozóky Kálmán.

Bűnhődés éveiben

Könyörülő Isten, tekints le az égből
földi harcainkra és a száz veszélytől,
amely otthonunkra s reánk leselkedik.
kérünk, ments meg minket, ments meg úgy, mint eddig!

Könyörülő Isten, oh adj nekünk békét,
szeretnek végső szálát ne tépiük szét,
mert a gyűlöletnek szörnyű elfajzása
immár mindnyájunknak sötét sirját ássa.

Könyörülő Isten, engesztelő imánc
bűnbocsánatot kér — könnyeink már fogytán,
ostorod szigorú csapását szüntessed,
lelkek bűnös gögjét oldja fel kegyelmed!

Könyörülő Isten, éltünk most vak éjjel,
rémek között járunk, amióta géppel
kinhalált szórhat ránk akármely ellenfel
ítéletkor neki meg ne kegyelmezzél!

Könyörülő Isten — az ő áldozatuk
tedd örök életté — láthatatlan hamvuk
felett hadd lebegjen egy könnyező csillag,
amely beleragyogja éji álmainkba.

Könyörülő Isten, üzz el minden gonoszt
esedezésünket oh hallgassad meg most,
hadd érezzük Lényed boldog közelségét,
mint fehér havasok tiszta lehetőségét!

Czirákné Bock Gizella.

A kolostor-fészek puha ölen.

„Igen szereti vala a sororokat közönséggel, mind nagyokat, mind kisdedeket a klostromban.” (Szent Margit Legenda.)

Klostrom, Kicsiségedben is hatalmas palota. Rajtad az evangélium békéje pihen. Rólad a Krisztus igéjének öröme kacag a környezetre. Intésedre feléd indul a föld minden virága: jön a rózsza, jön az ibolya, a lilium, a viola, a búzavirág kéksége, a nefelejts kedvessége. Tömjénillat lengi be a zárda keresztfolyosóit!...

Itt a klostrom csendjében: a fehér márványból lehelv várban élt és vezekelt Árpádházi Szent Margit. A nyulakszigeti kolostorban ott lakozott az Isten félelme, minden bölcseségek kezdete. S Margit Soror körül a lilium színei lebbentek, mint hófehértündérek. Aztán a nagy vezeklések izzó kohójában fakadt zengő fények lobognak ki a szemek nyílásán a lelkéből. Ezek majd az öröm piros virágát dobálják fel kacagó kezekkel az égig, majd az áhitat szárnyain küldik lehalkított éneküket az Örökkévalóságnak. S amerre Szent Margit jár, ott röpköd körülötte a boldogság kék madara s a lelki béke olajos ágára száll, hogy széthintve a szent vágyak tarka pillangóit a szerzetesi cellákban és folyosókon, beteljesedve adja vissza őket a szíveknek.

S Szent Margit nyomán a szigeti klostrom az élő áldozatok és égő áldozatok háza lett. Világító lelkek lakása. Akik meghallották a titkok titkát és megértették az énekek énekét. Akik kiválasztották a gazdagságok gazdagságát és belekapaszkodtak a végtelenségbe...

Az Erős Nő!

„Fortem, virili pectore,
Laudemus omnes, feminam!
— Jertek! férfikebellel
„Dicséri az Erős Nőt! (Hymnus.)

A szerzetesi előjárók kötelessége: próbára tenni a hivatást! Nála is megtették. Sokszor szigorúan, látszólag méltánytalanul bántak vele. Olympia mesternője elég érdesen szolt rá sokszor: „Mit borul annyit a földre s túrja a földet orrával, mint egy állat?...” „Lealázza személyét, királyi család jat... a földben keresi az Isten!...” „Öltsön rendesebb ruhát, dobja le azt, ami rongyokban lóg! Rossz hírbe hozza a zárdát, rendjét! Mit szól a király és királyné, ha így meglátják?...” És Ő — mert Erős Nő volt, — szó nélkül túrt, legfeljebb annyit mondott: „Engedje, Úrnóm, hogy ezt megtegyem Jézus nevéért...” Vagy Jézus nevében még Ő kért bocsánatot. Mert Erős Nőként az elvállalt hősi életet hőiesen élte! A kolostor legalacsonyabb munkáit magasságos lélekkel végezte! Kopott ruhákban járt, melyek a térdeléstől elszakadoztak, konyhában bekormozódtak, össze kellett fognia, hogy ne lássák mezítelen térdeit... Édesanyja elégszer küldött posztót ruhára, előjárói is eléggé korhólták kopottságáért. De maguk között, könnyezve dicsérték hősiességét, amidőn térdenállva kérte őket, hogy az új posztót szétoszthassa a szegényeknek, elküldhesse a szülőanyáknak... Ime a hősi lélek! Ime a magyar királyleány! Ime Szent

Margit! Ecce mulier fortis! Telve az erősség lelkével! Pálmát a kezébe, az Erős Leányok és Asszonyok vértanui pálmája. Hiszen a Szürke Élet Névtelen Közkatonája volt!!!

Az engesztelés jegyében.

„Es betölté Őt az Úr félelmének lelke.” (Szentírás.)

Más szóval: az engesztelés!

„Nem kell ide sok magyarázgatás, nem kell ide erőszakos hasonlatkeresés! — Mi tudjuk, hogy Szent Margitunkat a legnagyobb mértékben eltöltötte az Úr félelmének, a Szentlélek hetedik ajándékának a lelke... Élete, életének koronája volt: az engesztelés!” (Zadravec püspök úr.) Azonban nem egyéni bűneiért vezekelt, hanem engesztelt mások bűneiért, egy egész nemzet bűneiért, amely felett, mint Demokles kardja, ott lebegett még az Úr haragja. S a haragvó Isten meghallgatta a Nemzet Áldozati Bányájának a kérését: a Nemzet ép lábbal került ki a megásott sírból...

S nekünk, kiknek van Golgotánk s keresztben vérző Isten-Fiünk, nem okoz lelkiproblémát, hogy miért fogadja el, sőt szinte követeli a villámos ég az ártatlan Áldozatot mások bűneiért?!

Roppant — kemény élet volt az Övé: böjt, cilicium, önkorbácsolás, virrasztás, rongyok, tetvek — mind-mind jó volt és arra való volt, hogy törje, zúzza, pusztítsa az Áldozatot, s kiáltson irgalomért a haragvó Éghez. S mennyivel szebb lenne a HOLLANDIA, ha most is lennének ilyen áldozatok!

Guido Reni: Istenem és Mindenem!

Kisasszony napján Andocson

Dr. Vő Mihályné.

Alkor szép a Balaton, amikor ősze hajlik a nyár. A szőlőben szinesednek a levelek, üvegesednek a szemek. Még nem szállong az erjedő must illata a levegőben, még minden zöld és dús, de már nem éget a nap heve és finom szálak kötődnek a levegőben a bokrok közé. Megcsendesült a természet. A Balaton is csendesen tükrözi és ringatja az eget.

Ebben a szelíd szeptemberi verőfényben köszöntöttük *Kisboldogasszonyt, Andocson*, a búcsúikkal.

„Angyalok éneke zengett ezen a napon és az egész föld örvendezett a kised Szűz Mária bölcsőjénél” — mondotta Gréczy bácsi, aki már régen készült erre a szép napra. A szüret még messze volt, egyéb munkája nagyját már elvégezte; de lelkiel is készült reá, kibékült haragosával (pedig az bántotta őt meg), mert hát e nélkül nincs igazi búcsújárás.

„Megyünk, hogy hálát adjunk a jó Istennek és köszöntsük a szép Szűz Máriát”... de lesz engesztelés is, régi jó magyar szokás szerint. Gréczy bácsi

P. Starkiewicz: *Védj meg szép egedből gyilkos repülőktől csillagos Madonnánk!*

például meztélláb megyen, eledele pedig csak kenyér és itala: víz.

Kora hajnalban indultunk, vagy százan, fiatalok, és öregek, férfiak, nők, gyerekek vegyesen, kereszttel és templomi zászlóval rövid ájtatosság után a templomból. A harangok szóltak elindulásukor.

Fű, fa, bokor harmatos volt, és finom, könnyű szürke pára fődte a vidéket. Útunk szőlők, mezők, földek közt vezetett, nehől hegehupás, dombos-völgyes tájon, de jó kövesúton is mentünk. Gréczy bácsi énekelt és utána tempósan, elnyújtva, a többiek:

„Mondjunk dicséretet szép Szűz Máriának.
tegyünk tiszteletet Jézus szent anyjának”...

És hogy győzze hanggal Andocsig, többször fölváltotta őt a jótorkú „Kata néni” az előéneklésben.

Köszöntöttük az útmenti keresztek; és minden községben, ezt énekelve: „Aldott az az óra, melyben elindultunk” *üdvözöltük a templomban lakó Ur Jézust, az Oltáriszentségben*. Imádkoztuk a rózsafüzért is: az otthonmaradottakért, a betegekért, a megholtakért, a bűnösök megtéréséért és magyar hazánkért.

Igy hullámozott az ének meg az imádság, meg-megszakítva pihenéssel, amit gyónási előkészületre szántunk.

Már a nap is fölkelte. Fénye áttört a lombokon és tündéri szépségbe öltöztette a vidéket.

Más búcsúk is közeledtek hangos énekszóval. Talán a toponáriak azok, a jóhangu, híres előénekléssel, Zóka Antal bácsival? S meg mielőtt ellankadtunk volna: *elénk tárult egyszerre a völgyben Andocs és a községben, egy dombon a kegytemplom*. Megszólaltak, zúgtak-zengtek ekkor a szépszavú andocsi harangok...

Bizony, sokan törülgették ennek hallatára könnyes szemüket. Majd új erőre kapva, fölhaladtunk lassan a dombra és bevonultunk a templomba. Örvendező szívvel köszöntöttük az Oltáriszentségben az Ur Jézust és a szinte reánk tekintő kegy-szobrot: „Mária jó Anyánk, andocsi szép rózsá,

... apáinknak kegyes szószólója,
tárd ki felénk kezeidet oltalmazd te árva népedet”...

A jó ferences atyák már várták a gyónókat. (mert itt még azok is meggyónnak, akiknek odahaza nem volt merszük); azután megkezdődött a szentmise, amelyen buzgó szívvel vett részt mindenki és az angyalok seregével zengte: szent az Uristen”.

✱

Csak a szentmise után, amikor a búcsúk letelepődtek a szabadban és előkerültek a tarisznyák meg a kosarak, — került elém a jó Gréczy bácsi. Csak magánkenyeret majsolt, mert így fogadta.

„Ügye, elfáradt, Ragyogóm, meg el is tikkadt a szokatlan úton? — kérdezte. — „De megérté ám a fáradtságot! Hiszen tele van itt az ember lelke örömmel, boldogsággal. Már vagy harmincöt év óta,

minden esztendőben kétszer is eljövök erre az áldott helyre. Ósmerős itt nekem minden“.

És Gréczy bácsi elmagyarázta a kegytemplom meg a kegyoszor történetét; hogy már a török időkben is idezarándokolt messziről a nép és az idejáruló búcsúsokat senki sem bántotta még vésszes időkben sem. A kegyoszorról meg azt tartják, hogy 1520 táján angyalok hozták ide Kalocsáról, amint az ének is mondja: „Sokszáz évig voltál Kalocsának éke...“ „De nézze csak meg jól, külön, Ragyogóm a csodálatos andocsi Szűzanyát, hogy soha el ne felejtse...“

És amíg odakinn a búcsúsok megpihentek, vagy olvasót pörgetve el-elbóbiskoltak az öregebbek, — bementem a templomba a főoltáron levő kegyoszor elébe.

Valóban, mintha az égből szállt volna alá! Ég és föld tündöklő királyné asszonya! Jobb karján a kis Jézus, aki áldást oszt kicsi kezével. Fejükön korona, ruhájuk pompás, ékes. Napfényben ragyogott a kegyoszor. S a Szűzanya arca olyan bájos és mégis komoly. Mintha rám nézne...

Alig tud az ember szabadulni lenyűgöző hatásától. Magafeledten nézi és szeretne ottmaradni... Valóban, soha sem fogom elfelejteni.

Közben mások is jönnek ájtatoskodni; lelkükben beszélgetnek a Szűzanyával. Elpanaszolják bánatukat, kisírják magukat, hálálkodnak. Aki a szívetek vizsgálja, csak az tudja, mennyi könnyet, szeretetet, áldozatot, engedelmést hordtak már ide magyar szívek...

Ezalatt kint is megélnékültek, Keresztúti ajtatosság következik, utána pedig felváltva, hol az egyik, hol a másik csoportból hangzik föl az ének.

„Mária, képednél.
Királyi székednél.
Földig leborulok... szent Fiadnál...
Ó üdvözlégy, irgalmas légy.
S ha innen kimúlunk,
Hozzad fölveggy...“

hallik az egyik csoport felől. Majd más ének fozslányai, hullámanak felém a levegőben:

„Mária, Mária, Koszorúnk levele,
Üdvözléten nyílik a Jézus szent Szíve...
... Újabb énekhullám a szellővel:
Ó árvák, ó árvák, kesergő özvegyek,
Jól tudom, jól tudom, fáj a ti szívetek...
Mert nincs itten senki, akinek nem volna.
A temető kertben egy kedves halottja...“

Ennél pedig már ríva fakadnak az asszonyok, mert kinek ne volna halottja a temető kertben?

Litánia után hazafelé készülődünk. Alig tudunk megválni ettől a kedves helytől. Gréczy bácsi szép szóval mondja a búcsúsoknak: „Aztán

Szűzanyánk Szeplőtelen Szíve légy a mi menedékünk!

asszonyok, hazafelé se tereferéljünk, hanem imádkozzunk, hogy el ne veszítsük a kincseket, amelyeket itt gyűjtöttünk. Mert a hazatérés a próbája a búcsújárásnak! Vigyük az Úr szent kegyelmét a lelkünkben.

És fölzeng az ének:

„Eljött már órája búcsúzásunknak,
hallgasd még egy szavát buzgóságunknak...“

Azután újra hullámszik az ének s az imádság felváltva az úton. Lassan leszáll az este. Harangszó is száll felénk. Megérkeztünk. Harangzúgás közben boidogan térünk be templomunkba, hálaadásra.

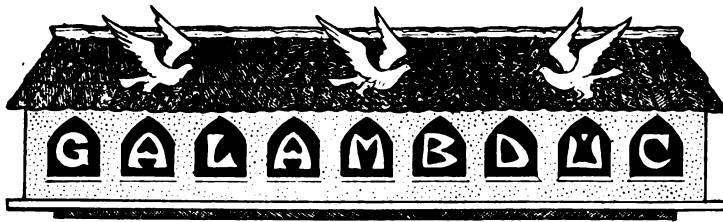
A nap már eltűnt, lebukott Badacsony mögött. Eltűnt az ég és a víz percenkint változó színpompája is. Violaszint öltött az egész táj. Majd homály borul mindenre. A harangszó lassan elhal. De még hangzik, visszhangzik (lelkünkben) az ének: ... Andocsi szép róza...

„Apáinknak kegyes szószólója...“

Tárd ki felénk kezeidet,

Oltalmazd te árva népedet...

† P. FARAGÓ FÁBIÁN O.F.M. kell engedelmessé válnia, az embernek ráciája. Isten annál szelidebb lesz halálával keménykötésű szerzeteseltörpülnie, a pedig parancsnak teljesednie. Így gondolkodott csaknem egész életében betöltött előjárói jutalmazza az egész életében engedelmességgel vezeklő szolgát. Élete utolsó éveinek testi és lelki szenvedését diadonnal és örök boldogsággal jutalmazza a mi jóságos mennyei Atyánk. Requiescat in pace!

* Ifjúsági * Rovat *

Rovatvezető: Dr. Monostory Elekné, Eger, Vécsey-u. 25. sz.

VIHARBAN.

Urunk! — mi olyan árvák vagyunk. Százfelől törnek ránk, gyűlölnék minket, s mi szenvedünk. mint vérző-érző szív, itt a Kárpátok ölében.

Atyánk! — mi olyan kevesen vagyunk. mégis milliók áskálódnak ránk. és mi csak sírunk: — könnyes a kenyereünk.

Istenünk, mi bűnösök, gyarlók vagyunk, de Te vagy az Irgalom! Nézd szenvedő néped, hamut hintve járunk eléd, nagy kiáltás vagyunk, bűnbánók, engesztelők vagyunk!

Te mindig jó voltál... Adtad a sikot, a csúcsokat, a völgyet, a rögöt, a lepkét, a dalt, a nótát... Adtad az életet, kenyeret, adtad a hazát. Mindent adtál!

Es mi?! Ó Uram, ne nézd a rozszat, — nézd a könnyeket, az imádságos ajkakát, a kérges kezeket, a szerető, meleg, dobogó szíveket! Csak ezt nézd Uram, és elsimul harragod és ismét mosolyogsz, — ó, hogy várjuk mosolyod Uram! Mert mi szegények és lenézettek vagyunk. de Te vagy, aki meggazdagítasz és felemelsz minket!

Litvay Piroska, Nagykanizsa.

RÉSZLETEK SZENT FERENC OKT. 4-I ÜNNEPÉNEK MISÉJÉBŐL.

Olyan volt ő, mint a hajnali csillag a felhők között, mint a teli hold, amikor világít a maga idején. Mint a ragyogó nap, úgy tündökölt ő Isten templomában. — E szavakkal dicsérik Szent Ferenc Atyánkat. mennyei születése napján.

Amiket most szenvedünk, nem mérhetők össze a jövődő dicsőséggel, amely meg fog nyilvánulni rajtunk! — Szent Ferenc dicsőségében győrködve imádkozzuk ezt, — magunk vigasztalására, — mi keserves napokat élő magyarok.

ÉLETÜNK FÉNYPONTJA.

Boldogság után vágyó lelkünk fölfelé törekszik. Kitérjük karunkat és tágranyílt szemekkel megindulunk az örök isteni Esménykép felé. Arra azonban keveset gondolunk, hogy ha élvezni akarjuk Isten dicsőségét, útba kell ejtenünk a Kálváriát is.

Néha megdöbbentő a Golgotát-járó emberarc torz mosolya. Kiábrándító,

de alig páran értik csak meg, hogy a legtisztább boldogság, mikor a szenvedő ember hálás örömmel öleli át Isten büntetve-áldó kezét.

Életünknek fénypontja a szenvedés.

Kísérjük figyelemmel Jézus földi pályafutását születésétől a haláláig Ereszkedjünk le a betlehemi istálló jászolyáig, kövessük Őt az ácsmühelybe, majd a gúnyolódó farizeusok közé. Nézzük végig a gyötrelmes kínszenvedést... a véres arcú Krisztus földrezuhan a kereszt borzalmas súlya alatt... És az ember különb akar-e lenni, nem akar szenvedni? Ó türte a legrettenetesebb megalázást is, és mi kis férgek lázadozunk, nem akarjuk megérteni, hogy a legnagyobb ajándék amit Istentől kaphatunk az épen a kereszt, Inkább boldogok lehetünk, s emelt fővel viselhetjük ezt a drága ajándékot, mert a kereszt Krisztus testvéri csókja! Aki sokat szenved az Isten kitüntető szeretetét élvezti.

Fáradtan, gyengén zakatoló kis ember-szívünket legjobban, ha elhelyezzük a tövissel átfont értünk vérző Szív mellé, és ragyogó szemekkel, derűs lélekkel hátat adunk, hogy a kereszt szárnyain felemelkedhetünk

Jó nekem, hogy kezéd kikapogatta, Hol roskad a szív legjobban alatta, Hol a legfájdóbb, legjobban hol reszket S odacsókoltad lángoló kereszted... (Sik S.)

Bencze Mária, Budapest.

CSENDÉLET.

Sötétkék tenger az égbolt.
Úszó jégtáblák a felhők.
A hold a törékeny hajó
Hányódik a jégtáblák közt.

Nyugaton a tenger felett,
Hová már föl nem érhetnek
A komor jégtáblahegyek,
Mosolygós csillag integet.

Ez történi az égbolton.
Nézzük mezőn, hallgatagon:
Rozsant kunyhó, tücsök, béka;
Csak Bodri ugat fel néha.

Csöndes a nyárfák levele.
Esőt álmodik egy fele,
A többi az eget nézi,
Míg a hold az útját végzi.

Füzes István, Baja.

ELSŐ TALÁLKOZÁS.

Forrón tűz a késői napsugár Názáret fehérfalú házaira. Kint a mezőn egy kisfiú lépked elgondolkozva korszóval a kezében. A kúthoz tart. Odaérve megmeríti korsóját, és indul visszafelé, de egyszerre hangos sírásra lesz figyelmes. Megfordul, akkor látja, hogy nem messze a kúttól egy kislány ül, az sir. Odasiet... Megérinti a vállát:

— Miért sírsz?

Az szólni sem tud az újra előtörő könnyektől, csak lemutat a ruhájára. Egy csúnya folt éktelenkedik ott

— Jer velem — szól a kisfiú bárátságosan. — itt van víz kimoshatod.

A ruhácska hamarosan tiszta lesz. Közben a kislány elmeséli, hogy virágot szedett, s amint szaladgált, megbotlott, elesett.

A sötét szemek hálás ragyogással néznek a fiúcskára:

— Köszönöm, hogy idevezettél.

— Szívesen tettem, — mondja kedves egyszerűséggel amaz, — látom idegen vagy erre.

— Igen, Délre utazunk. Itt a ti falutokban tartottunk pihenőt. Anyám nagy beteg, és az orvosok melegebb vidékre küldték, hogy a napsugarak meggyógyítsák.

Majd kíváncsian kérdezi:

— Hogy hívnak?

— Jézusnak. És téged?

— Magdolnának. Mária Magdolnának...

A két gyerek egymásra mosolyog és elindul mindegyik a maga útján.

Mecsek Margit.

Amíg az élet gyors-vadul vágat.

Szent Ferenc szíve fehér alázat.

Illatos erdők dal-csendjét issza,

S attól lesz lelke mámoros tiszta.

Kedves Olvasóink elnézését kérjük lapunk és egyéb küldeményeink késedelméért. Mindannyian tudjuk, mekkora erőfeszítéssel bonyolítja le

a posta a szállításokat. Mégis napokig kell várunk. Ezt az áldozatot azonban szívesen hozzuk meg, mert tudjuk, mekkora feladat előtt áll a Hazá!

Sokan változtatnak lakást előfizetőink közül is. A változás közlésénél mindig kérjük a régi címet is pontosan, hogy a személyazonosságot megállapíthassuk.

A „Hordozó Mária“ valláséleti szerepe Mátraalján címen most jelent meg P. dr. Dám Ince O. F. M. teológiai tanár új könyve. A néprajzi gyűjtésen kívül egyházi és lelki-

pásztorokodástani kommentár is kíséri a tanulmányt. Ára 3.— P.

Szent Bonaventúra ELŐLJÁRÓK ARANYKÖNYVE (De sex alis Seraphim) é. művét ismételten ajánljuk előljárók, nevelők figyelmébe. Az alattvaló kezelésének és nevelésének örökértékű alkotása. Ára 3.— P.

Krisztus Király tisztelete címen most jelent meg legújabb kultuszfüzetünk. Kedves Olvasóinknak, Terjesztőinknek és a Magyar Barát imatáborának szeretettel ajánljuk. Ára 80 fillér. Megrendelhető kiadóhivatalunkban: Vác, Ferencrendi zárda.

Szerzeteselőljárók, hivatalfőnökök, nevelők, szülők, s minden felettes legklasszikusabb pedagógiai útmutatója

SZENT BONAVENTÚRA

Előljárók Aranykönyve

De sex alis Seraphim

címen megjelent könyve. A szent szerző úgy írta meg könyvét, hogy az alattvaló is magára ismerjen benne, s az előljáró nagy feladataiban és tépelődni valóiban a saját hibáit, kötelességeit, közösségi rendeltetését is felismerje. Ára 3.— P.

A lelkipásztor és a népnevelő számára írta

P. DR. DÁM INCE O. F. M.
legújabb könyvét

A „Hordozó Mária„ valláséleti szerepe Mátraalján

Tanulmány a lelkipásztori néprajz köréből

címen. Belevilágít a hordozható Máriával kapcsolatos néprajzi és társadalmi összefüggések mélyébe, majd az egyházjog és a lelkipásztorokodás elveinek fényénél értékeli ennek a finom néplélektani és valláséleti jelenségnek szerepét. Ára 3.— P.

Felvétel a Ferencrendbe!

Szent Ferenc Atyánk virágos kertjébe várunk minden ifjút, akit Isten kegyelme hozzánk hív.

A KAPISZTRÁN SZENT JÁNOSRÓL NEVEZETT FERENCES RENDTARTOMÁNY főképp lelkipásztorokodással, bel- és külmisszióval szolgálja Isten országát. Működési területe a Nagy Magyar Alföld és a Dunántúl és Felvidék keleti része. Középszkolák ifjakat a jászberényi Szeráfi Kollégiumba, az érettségizett ifjakat pedig egyenest a szerzetbe veszi fel. A Tartományfőnökség címe: Budapest, II., Margit-körút 23.

A SZÜZ MÁRIARÓL NEVEZETT FERENCES RENDTARTOMÁNY a lelkipásztorokodás, kül- és belmisszió mellett gimnáziumi tanárkodással is foglalkozik. Területe a Dunántúl és a Felvidék nyugati része. Folyamodhatnak érettségizettek vagy oly ifjak, akik legalább a gimnázium IV. osztályát jó eredménnyel végezték; felsőbb osztályiak előnyben részesülnek. A szerzetesi próbaév elteltével a nemérettségizettek mint ferences papnövényedékek végzik hiányzó gimnáziumi tanulmányaikat. A Tartományfőnökség címe: Budapest, IV., Ferenciek-tere 8.

A SZENT ISTVÁN RÓL NEVEZETT ERDÉLYI FERENCES RENDTARTOMÁNY az erdélyi katolikus magyarság vallási és társadalmi életét szenteli és menti meg hősi küzdelmek és apostoli vállalkozások árán a Hazának. Lelkipásztorokodnak, tanítanak, bel- és külmisszióban helyt állnak, a nemzetiségek között elszórt magyarokat kutatják fel és szervezik, stb. Felvételt nyerneken olyan ifjak, akik a középiskola legalább IV. osztályát jó eredménnyel végezték. A Tartományfőnökség címe: Kolozsvár, Ferencesek.

Kérvényköhöz csatolják a következő okmányokat: 1. Keresztlevél; 2. bérnyomtatvány; 3. születési hivonat és polgári anyakönyvi hivatalból; 4. erkölcsi bizonyítvány a lelkészről külön lezárt borítékban; 5. orvosai bizonyítvány, különös tekintettel a szemek, fo-

gák és tüdő egészségi állapotára; 6. az egyes rendtartományban megkívánt végzettségről iskolai bizonyítvány; 7. szülői beleegyezés, melyben az is ki van tüntetve, hogy a szülők szerzetbe vonult gyermeküktől, vagy a szerzettől anyagi támogatást nem várnak.

SZENT FERENC HÍV! MEG MA KÜVESD, AZONNAL FOLYAMODJÁL!

JÓ FERENCES KÖNYVEK

Virágszálak Szent Ferenc és társai életéből. Fioretti. (Szent Ferenc élete legendáiban.) Kőszeghy Mihály dr. fordítása. Ára 4.— P.

Bargellini—Nagymanyoky: Sziénai Sza. Sziénai Szent Bernardin élete. Ára 6.— P.

Dám Ince, OFM.: Ferences szemmel. Ferences témák — Mai feladatok. Ára 7.— P.

H. Christaller—P. Nagymanyoky: Szent láng. Ára 5.— P.

P. Sinzig—P. Nagymanyoky: Embersorsok a viharban. Ára 4.— P.

Roznik Rajnér, OFM.: Krisztus útján. Ára 14.— P.

P. Roznik Rajnér, O. F. M.: Az imádság. Ára 2.— P.

P. Roznik Rajnér, O. F. M.: Szentgyónás és áldomás. Ára 2.— P.

Kiss Szaléz, OFM.: Mindent az Istenért! Lechner Mária Franciska anyja jellemrajza. Ára 5.— P.

P. Fenyvessy Jeromos O. P.: Lilliomos Királynő. Szent Margit-antológia. Két kötet. Ára 25.— P.

Dezséri Bachó László: A gyöngyös templomok története. Ára 10.— P.

Dám Ince, OFM.: A „Hordozó Mária“ valláséleti szerepe Mátraalján. Tanulmány a lelkipásztori néprajz köréből. 12 képpel. Ára 3.— P.

Szent Bonaventúra: Elsőjárók Aranykönyve. De ex alis Seraphim. Ára 3.— P.

KULTUSZFÜZETEINK:

Assisi Szent Ferenc tisztelete (60 fillér)
Szent Antal tisztelete (60 fillér)
Kis Szent Teréz tisztelete (60 fillér)
Lurdi ájtatosság (60 fillér)
Fájdalmas Szűzanya tisztelete (60 fillér)
Szállást keres a Szent Család (60 fillér)
Szent József tisztelete (60 fillér)
Jézus Szíve tisztelete (60 fillér)
Szent Anna tisztelete (60 fillér)
Szent Erzsébet tisztelete (60 fillér)
Árpád-házi Szent Margit tisztelete (60 fillér)
Krisztus Király tisztelete (60 fillér)
Szálláskereséshez hordozható szentkép. (3.— P.)
Hordozható Szencsalád-kép. (3.— P.)
Hordozható lurdi képek. (3.— P.)

A LELKI ÉLET FERENCES MESTERÉI:

Milánói Jakab: A szeretet zsarátnoka. Lelkiélet iskolája (3.50 P.)
Szent Bonaventúra: Tökéletesség kis tükre (3.— P.)
Ramon Lull: Imádónak és imádottnak könyve. (4.— P.)
Szent Bonaventúra: Beszélgetek a lelkeimmel. (4.— P.)
Váth János: Lyra Coelestis. (4.— P.)
P. Szedő Dénes: Ferences Himnuszok. (4.— P.)

GYÖNGYÖSI FERENCES KÖNYVEK:

P. dr. László Ákos: A ferences iskola természetbölcseleti problémái (4.— P.)
P. König Kelemen: A keresztény egyházak egysége (5.— P.)
P. dr. Nagy Konstantin: A magyar katolikus egyház nemzeti zsinatai (4.— P.)
P. Németh Luciusz: A ferences rendszabály tökéletessége (4.— P.)
P. Unyi Bernárdin: A mohácsi ferencesek története (4.— P.)

EGYÉB FERENCES KIADVÁNYOK:

P. dr. Dám Ince: Ferences Misszálé (kötve 4.— P.)
P. Dám Ince: Krisztus a világegyetem királya. (1.— P.)
P. Dám Ince: Duns Scotus műveinek kritikai kiadása. (3.— P.)
Szent Ferenc hívt! Toborzófűzet Szent Ferenc III. Rendjébe. (20 fillér.)
Pusztay Gábor: A ferencrend szociális alkotásai. (20 fillér.)
Ervin Gábor: A tökéletesség felé. (40 fillér.)
Maroszéki Zoltán: A szentkúti búcsúsok nyomában. 20 búcsúdallam kottával. (50 fillér.)
Fogadalmi emlékképek. (2.— P.)
Ferences levelezőlapok. (20 fillér.)
Ferences szentképek. (5 fillér.)
Harmadik rendi anyakönyv ívenként (40 fillér.)
Harmadik rendi egyéni lapok darabja (10 fillér.)

Ha elolvasod,

küldd honvédiszemecőseidnek a Magyar Barátot!

HALOTTAINK:

P. Faragó Fábán O. F. M. Pécs.
Ceerta Kálmáné Pécs.
Péter Sándorné Péterréve.
Schusztér Jánosné Budakeszi.

Kedves Olvasóinkért és terjesztőinkért minden hónap első szombatján reggel 7 órakor szentmisét mondunk a Gyöngyösi Fájdalmas Szűzanya kegyeltáránál. Lélekben mindannyian kapcsolódjunk Jézus keresztáldozatába ezen a napon, s egy szívvel, egy lélekkel östromoljuk a mennyel Atyát bocsánatért, békéért, minden szükségünkért!

Ehnynt előfizetőinkért havonta két személmisét mutatunk be! Nyugodjanak békében!